

הדלקת נרות			
זמן	צאת השבת	כניסת שבת	יחידים
18:17	17:39	16:23	ירושלים
18:14	17:40	16:39	תל אביב
18:14	17:38	16:30	חיפה
18:18	17:41	16:42	באר שבע

נחלי נצח

יו"ל ע"י מוסדות מרכז / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

דבר ראש הישיבה

פרעה שלט מכוח הדיבורים הרעים שבפה • עם ישראל מנצח את פרעה על ידי זעקת הלב הנעשית על ידי קול ללא דיבור • מי שלא מרגיש רע לא מנצח כלל בגלות

מובא בהפטרטה של פרשת השבוע שפרעה נמשל לתנין הגדול שביאור. וכך מגדיר אותו הנביא: הַנִּי עֲלִי פְרָעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם הַתָּנִים הַגְּדֹל הַרְבֵּי בְּתוֹךְ יִצְרָאוֹ אֲשֶׁר אָמַר לִי יִצְרָאֵל וְאֲנִי עֲשִׂיתִנִּי

הסיבה שפרעה נמשל לתנין, היא מחמת כך שהתנין הוא הנחש והוא הסמל הגדול ביותר על דיבורים האסורים כדוגמת דברי רכילות, לשון הרע או ניבול פה.

פרעה נקרא פרעה מלשון פה-רע, כלומר פה המדבר דברים רעים. הכוח של פרעה הוא הכוח של הנחש שידע להשתמש בפיו בכדי להחטיא את אדם הראשון, וכך גם פרעה משתמש בפה שלו בכדי להכניס את ישראל לגלות.

חז"ל דורשים שעבודת מצרים נקראת עבודת פרך על שם כך שמתחילה פרעה פיתת אותם בפה רך ואח"כ הוא הכביד את העבודה. זה היה הכוח של פרעה, השימוש בכוח הדיבור על ידי שפה חלקלקה.

את הכוח הזה פרעה יונק מהנחש ולכן הוא נמשל לתנין.

שפת קודש

מובא באר"י הקדוש שגלות מצרים היא גלות הדיבור.

כשיוסף מגיע למצרים פרעה מפחד ממנו. חז"ל מסבירים שהפחד הגדול של פרעה מיוסף היה מחמת כך שיש ליוסף עליונות יתר בשפה ובלשון על פרעה. יוסף יודע את שפת לשון הקודש שהיא השפה הקדושה ביותר, ופרעה שכל כוחו אינו אלא בפיו, חושש מיוסף ומשביע אותו שלא יגלה על כך לאיש.

פרעה ידע שבעים לשון מלבד את שפת לשון הקודש, לעומתו יוסף שידע גם את שפת לשון הקודש. פרעה מבין שכוין שכל כוחו אינו אלא בפיו, אם כולם ידעו שיש משהו שיש לו גדלות יתירה בפיו אזי הוא יאבד את כוחו, ולכן הוא שוב משתמש בכוח של הפה ועל ידי שבועה הוא מונע מיוסף לגלות על כך לאומה המצרית.

השאלה הקשה היא, אם פרעה היה כה חכם עד שהוא הצליח ללמוד שבעים לשון, למה הוא לא למד גם את לשון הקודש?

התשובה היא שלשון הקודש כשמה כן היא, זוהי לשון קדושה, ומי שחי כל חייו במקומות של כוחות הטומאה לא מסוגל להבין ולקלוט את הלשון הזאת.

זעקת הלב

הדיבור מורכב משני חלקים, הוא מורכב מהבל הקול העולה מהקנה, והוא מורכב מהדיבור שהוא חיתוך

האותיות הנעשה על ידי הפה.

כוח הרע המתגלה בלשון הרע לא שייך להבל העולה מהקנה אלא לחיתוך האותיות הנעשה על ידי הפה בכוח הדיבור.

המלחמה של פרעה בישראל היא לא מלחמה בהבל ובקול אלא היא מלחמה בדיבור.

הצורה בה עם ישראל עוקף את השליטה של פרעה היא דייקא על ידי הקול, על ידי שהם זועקים אל ה'. הזעקה לה' יכולה להיות בקול לבד בלי דיבור, ללא חיתוך אותיות, רק קול אמיתי מהמקום הפנימי שבלב שזועק מרה ומתחנן לצאת מהגלות.

אין דבר רע

הדרך לצאת מהגלות והצרות היא על ידי שרואים את הנקודות הטובות שבכל דבר וגם בדברים הקשים והרעים. אבל יש מדרגה גבוהה יותר, לא לראות כלל את הרע!

השבוע יחול יומא דהילולא של הצדיק ר' זושא מאניפולי.

יש מעשה מפורסם, שפעם אחת שאלו התלמידים את המגיד ממעזריטש, כיצד יתכן שאדם יברך על הרעה כשם שהוא מברך על הטובה, והלא סוף כל סוף האדם הוא אדם וברור שהרעה קשה מהטובה.

השיב להם המגיד: לכו לר' זושא ושם תקבלו את התשובה לשאלתכם.

הלכו התלמידים לביתו הדל של ר' זושא ודפקו על הדלת, פתח להם ר' זושא והכניסם פנימה. התלמידים הביטו סביב וראו את העניות זועקת ומאידך את פניו השמחות, ומיד הבינו למה המגיד שלח אותם לכאן.

התשובה לשאלה זעקה מהפנים המחיכות של ר' זושא על רקע הקירות הטחובים והמקולפים. אולם כיון שהמגיד שלח אותם בשליחות, הם לא הסתפקו בכך אלא המשיכו וסיפרו לר' זושא כי נשלחו על ידי המגיד לקבל תשובה לשאלתם כיצד אפשר לברך על הרעה כמו שמברכים על הטובה.

כשמוע ר' זושא את השאלה העווה את פניו ואמר: דומני שהמגיד טעה כאשר שלח אתכם לכאן, שהלא מנין לי תשובה כאשר מעולם לא עבר עלי דבר רע...

די היה לתלמידים במשפט זה בכדי להבין הכל.

אדם שלא רואה כלל את מציאות הרע הוא למעלה מכל הגלות, זה לא שהוא יוצא מגלות לחירות, פשוט אין לו גלות, אם אין רע אז אין גלות, כשהכל טוב זה גופא הגאולה השלמה.

כולנו רוצים לזכות לילדים הטובים ביותר, אולם הטוב והבטוח בידו שכזה הוא התפילה להשם.

בחברת החדשה תמצאו עשרות תפילות קצרות בכל הנושאים והחשובים לחינוך הילדים אמיתי שנכתבו מתמצית ליבו הרחב והרחום של הרב שמואל שטרן שליט"א

מוקד הזמנות: 02-6289761

חסידים ואנשי מעשה

מאורעות • תקופות • גדולי הדורות

שנת: תמ"ה - ת"צ • אזור: איטליה - ליוורנו וסביבותיה • תקופה: תקופת השבתאות
אישיות: ר' יוסף אירגאס • מחבר ספר: 'שומר אמונים הקדמון'

ר' יוסף אירגאס • מחבר ספר 'שומר אמונים הקדמון'

פרק א' • וילך האיש הלך וגדול

את חכמה הקבלה קיבל ר' יוסף מפיו של המקובל הגאון ר' בנימין כהן תלמידו של ר' משה זכות, אשר קיבל במסורת את הדברים מפי הרמ"ע מפאנו תלמידו המובהק של מהר"י סרוג, אשר קיבל את הדברים ישר מסיני - מפי רבינו האר"י החי אשר קיבל את תורתו מפי אליהו זכור לטוב.

ר' משה זכות המשיך בדרכיו של רבותיו כשהוא משקיע בהפצת תורת הקבלה ברחבי איטליה. בעת כהונתו כרב ב'וונציה' אף פתח שם בית מדרש בו לימד והנחיל את סודות התורה לתלמידים שהתקבצו סביבותיו. לאחר מכן המשיך בדרך זו בעיר 'מונטובה' שם התגורר באחרית חייו.

כאשר החליט ר' יוסף כי הגיע העת לכנוס בתורת הנסתר, פנה לעיר 'ריגו' כשהוא עוזב את ביתו ובני משפחתו וגולה למקום תורה. שם ישב לפני ר' בנימין כהן ובמשך שבעה שבועות תמימים עסקו השניים בתורת הקבלה כשר' בנימין מלמד ומעביר לר' יוסף את סודות התורה.

יחד עם עבודת הקודש בלימוד התורה לשמה ותפילה בכוונה, לא פסח ר' יוסף על העמוד השלישי של גמילות חסדים. ביתו היה הפקר לכל ואת כספו תרם לצדקה עבור מטרות שונות.

ללמוד וללמד

ר' יוסף לא הס ולא חשש מכל משימה, ולאחר זמן מה הגיע למסקנה כי עליו להשפיע מתורתו בנגלה ובנסתר לרבים, משכן קם ועזב את עירו והחל להסתובב ממקום למקום לדרוש דרשות ביראת ה', כשהוא מעורר בכל מקום על הנצרך ואף מתקן תקנות שונות בקהילות מסוימות, וכל זאת למען שמירת הדת והעמדתה על תילה.

בהמשך התיישב ר' יוסף בעיר 'פיסא', שם פתח ישיבה כשתלמידים רבים מכירים ומעריכים את הגאון הגדול השורה בקרבם ומנצלים זאת כשהם מסתובבים סביבו לקבל מתורתו ומהנהגותיו.

מסרתה של הישיבה הייתה כהגדרתו של ר' יוסף - 'לעשות שלום ביניהם (התלמידים) לאביהם שבשמים'. מטרה נעלה זו אף נחקקה בשמה של הישיבה אשר קיבלה את השם 'נווה שלום'.

שנת תמ"ה נולד ר' יוסף אירגאס למשפחה מיוחסת בעיר ליוורנו. אביו ר' עמנואל מדייני העיר ליוורנו היה מגדולי תלמידי החכמים במקומו. אמו, הייתה בתו של המקובל הגדול ר' משה פיניירו.

כבר בצעירותו השקיע בו אביו רבות לאלפו בינה וללמדו את התורה הקדושה, כשהוא לא חוסך פרוטה למען יזכה בנו לשקוד על דלתי תורה. מיד עם היותו נער שלחו אביו ללמוד תורה אצל אב"ד וריש גלותא של ליוורנו הלא הוא הגאון ר' שמואל די פאס.

בישיבתו של ר' שמואל די פאס קנה יוסף הצעיר את ידיעת הש"ס והפוסקים ושאר ספרי קודש, וכפי שהעיד בשו"ת דברי יוסף, שם הושתתו יסודותיו שהביאו לצמיחתו העתידית הגדולה בכל השנים הבאות.

יוסף בן שבע עשרה שנה

בהגיעו לגיל שבע עשרה היה הנער יוסף תלמיד חכם גדול הבקי בש"ס, בפוסקים ובספרי המדרשים, זאת בנוסף לבקיאותו המופלאה בספרים והנהגות שונות של חסידים ראשונים. באותה העת גם כתב את ספרו הראשון הנקרא בשם 'פרי מגדים'. בספר זה מכנס ר' יוסף ומלקט לאסופה אחת הנהגות שונות של פרישות וחסידות מפי ספרים קדמונים.

לא המדרש עיקר אלא המעשה, יוסף שהלך וגדל וכבר כונה בשם ר' יוסף, לא היה רק נאה דורש אלא גם נאה מקיים. את הנהגות השונות שכתב בספרו נהג הלכה למעשה בעצמו כשהוא פורש מענייני העולם הזה ומשקיע את כל כולו רק בתורה הקדושה.

בהגיע ר' יוסף לגיל י"ח בנה את ביתו כאשר נשא את אחייניתו בתו של אחות אמו. בזכותה ובעזרתה המשיך להגות בתורה כאשר הוא נוטלת על עצמה את עול הנהגת הבית כשמנגד היא מעודדת אותו להשקיע את כל כולו בלימוד התורה ובעבודת ה'.

שבע שבתות תמימות

לאחר שהשלים את עצמו בידעית הנגלה פנה ר' יוסף ללימוד תורת הנסתר.

תורה דיליה

"ובכלל האמונה הוא להאמין בכל דברי רבותינו ז"ל, ואף על פי שיראה באיזה דבר מדבריהם שהוא רחוק וחוצן מן הטבע, יש לנו לתלות החיסרון בדעתנו ולא בהם, כי כל דבריהם היו ברוח נבואי שהייתה בקרבם ולכן כל המלעיג על שום דבר מדבריהם נענש" (מתוך הקדמה שניה לספר שומר אמונים)

חכימא דיהודאי

שתי אגודות של צדקה שתמכו בנזקקים לצרכים שונים נפתחו על ידי ר' יוסף בעיר פיסא, הללו נקראו בשמות - 'מהר הבתולות', ו'מלביש ערומים'.

בית הדין פועל במסגרת זיוק הברורות (תשכ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמעמדתו לספק צדק מהיר ונגיש.

בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, סדרות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, ערבת צוואה ע"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין למומנות

"נחלי המושפט"

בית דין אחזי לדין מומנות ניתן מענה מקצועי ועיל עיי ידיים מומחים ומומנים

בשרות האב"ד

הגאון הרב שלמה סייסה שליט"א

הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א

(מר"ך מ"ח, ראש ישיבת נחלי נצח)

☛ הפניה אינה כרוכה בתשלום | 079-6976396 ☚

בחירה חופשית

על ידי שעובדים אותו ומקיימים מצוות, ובשביל להביא את העולם לאותה תכלית חייבים שתהיה אפשרות של בחירה. אם לא הייתה אופציה לבחור היה חסר בגילוי כבוד ה' בעולם, היות והנבראים היו עובדים את ה' שלא מרצונם אלא מחמת שכך הם נבראו.

בכדי לתת את אפשרות הבחירה בעולם נותן הקב"ה כוחות מיוחדים גם לקליפות, כך אנו מוצאים רשעים שיש להם כוחות למעלה מגדרי טבע.

כשרואים רשע שהשעה משחקת לו או רשע הפועל למעלה מגדרי טבע, חלילה לתת למראות אלו לערער לנו את האמונה. עלינו לדעת שכל כוחו אינו אלא מהבורא יתברך והוא ורק הוא זה שנתן לרשע את הכוחות והפלאים לשנות את מערכות הטבע.

ניצחון מוחץ לכבודם של חרטומינו הקרים אשר הצליחו לעמוד במבחן ההצלחה ולהביס את הזקנים הדתיים ולהוכיח לכל העולם כי החכמה והכוח בידיו ואפילו זרת אחת של עבד לא תשתחרר ותברח מארצנו".

כותרת זו או דומה לה סביר להניח שהופיע באותו היום בו נכנסו משה ואהרן לפרעה. משה ואהרן באו בשליחות ה' להוכיח לפרעה שאין לו שום כוח ורק הבורא שליט ומחליט. הם נכנסים לפרעה ועושים שם אותות ומופתים כשזורקים את המטה והוא נהפך לנחש. אולם פרעה לא נותר חייב, הוא קורא לקואליציה שלו, למכשפים והחרטומים, ומבקש מהם לעשות מופת דומה.

אשר בחר בנו

בכדי לתת את אפשרות הבחירה בעולם נותן הקב"ה כוחות מיוחדים גם לקליפות, כך אנו מוצאים רשעים שיש להם כוחות למעלה מגדרי טבע

הצורה הנכונה להתייחס למראות מעין אלו היא על ידי ההבנה שה' מנסה אותנו, ה' נותן לנו ניסיון שכביכול יראה שיש לטומאה מה למכור ויש לכוחות הרע שליטה מסוימת, כך יהיה לנו ניסיון במה לבחור.

כאשר אנחנו בוחרים בבורא למרות כל האותות והמופתים והראיות הנעשים על ידי כוחות הטומאה, אנחנו מראים שאנחנו לא מאמינים בשום דבר אלא בבורא יתברך, וכך אנחנו מגלים את כבודו בעולם וגורמים שתתבטל קליפת הרע.

החרטומים בהתחלה מנסים להראות את כוחם, אולם בסוף בשלב מסוים הם עומדים ומודים כי 'אצבע אלוקים היא' ולהם אין כוחות מול אותה אצבע אלוקית. סופו של הרע לאבד מהעולם ולהתבטל כליל, וזאת על ידי הבחירה שלנו, על ידי שיש לנו ניסיונות ואנחנו בוחרים בצד הטוב.

(ליקוטי הלכות ברכות השחרה (עו)

החרטומים מנסים ואכן מצליחים כאשר הם זורקים את המטות של עצמם והם נהפכים לנחשים.

עבורם זה נחשב לניצחון, כנראה שכך הופיע בכותרות עיתוני הבוקר לאחר הצנזור הראוי על הסוף המר בו מטות החרטומים נבלעו על ידי מטה אהרן.

נכון, בפועל הייתה שם הוכחה ברורה שהכוח של בורא עולם חזק פי כמה מכוחו של פרעה וחרטומיו, אולם עדיין החרטומים מראים את כוחם ויש כאן מקום לטעות.

באמת צריך להבין, כיצד יתכן שיש לחרטומים כוח לעשות מופתים, הלא הם רשעים וכופרים, ואם כן מדוע בורא עולם נותן להם כוח לפעול ולשנות את גדרי הטבע.

התשובה לכך נעוצה בתכלית של כל הבריאה.

התכלית של כל מערכת הבריאה היא גילוי כבוד ה'

אם אתה מחפש את האור הפנימי בעבודת ה', משמעות לחיים וקרבת ה' - מקומך איתנו!

לפרטים: 052-767-9638

ישיבה לבעלי תשובה
'נחלי נחלי' הממוקמת
בלב האזורים
החרדים ביישובים

מחפש את האור?

סביבה חמה ומקרבת

תנאי פנימיה מלאים

התחזקות והרבה שמחה

הלכות והליכות הבית היהודי

לימוד פרטי בליווי ראש הישיבה שליט"א

שיעורים קבוצתיים בגמרא וחסידות

תורה או גדולה

שישים וארבע שנים לפטירתו של הגאון ר' אריה לייב מאלין • כ"ח טבת תשכ"ב - תשפ"ו

הישיבה לא הסתפק בזאת והמשיך ושאל כמי שקורא את מחשבותיו "אהרלה" יקירי, יש משהו שמפריע לך, האם חסר לך משהו, האם יש משהו שאיננו כשורה שיש באפשרותי לעזור לך בענייניו."

ההפתעה הפתאומית וההצעה המפתיעה גרמה לסערת הרגשות של אהרלה להתפרץ חזרה ממקומה החביב בלבו. "כן, בוודאי הראש ישיבה, יש כמה וכמה דברים שמציקים לי" אהרלה דיבר בטון מכבד אך מתוך סערת רגשות.

"דבר ראשון האוכל בחדר אוכל, למה לבחורים יש אוכל כל כך גרוע, הלא הם עמלים בתורה, למה צריך להביא להם אוכלים פשוטים שכמעט ואינם ראויים לאכילה, ואם לא די בזאת שאני בכל יום נשאר רעב ולומד כשבטני מקרקרת" המשיך אהרלה בנשימה אחת בתלונותיו, "גם החברותא שקיבלתי בתחילת שנה הוא בחור חלש וקשה למידה דבר שמקשה עלי בכל ההתקדמות הלימודית ובכלל..." אהרלה רצה להמשיך להתלונן אלא שראש הישיבה הרים את ידו ועצר אותו מדיבורו כשעל פניו עולה תמיהה השזורה בכעס.

"תאמר נא לי אהרלה, כיצד יתכן לערב שני נושאים בו זמנית כמו היו ענין אחד, כיצד יתכן לערב בין קודש לחול, באותו משפט להזכיר את הבעיה עם האוכל ואת הבעיה הלימודית עם החברותא, האם אתה חש כי מדובר בבעיה שווה, הייתכן כי טעמו של האוכל ערב לך כטעם הגמרא עד שאוכל שלא מספיק טעים שווה עבורך כמו הפרעה לימודית קבועה.

"הייתכן?" המשיך ראש הישיבה להלקות את אהרלה שעמד המום ומבוהל מהגערה שנפלה עליו בהפתעה. "הייתכן כדבר הזה שבחור ישיבה מעניין אותו האוכל

והשטייגען באותה רמה, מי שהאוכל והתורה שווים אצלו כנראה שעדיין הוא לא נכנס לאווירה של הישיבה..."

פניו המבוהלות של אהרלה וצבען המשתנה לא גרם לראש הישיבה לעצור והוא המשיך בתוכניתו הנוקבת: "ומה אם שטענתך הראשונה הינה טענה אווילית וחסרת כל בסיס, הלא ברור הדבר שהאוכל שיש בישיבה הוא אוכל מצויין, אלא מה, תמיד אפשר להביא אוכל יותר טוב שהוא כמובן יותר יקר. ומעתה תעשה את החשבון בעצמך, האם אני צריך לכתת את רגליי שבועות נוספים ולבטל מלימודי על מנת לאסוף תרומות כדי שאתה תלמד תורה מתוך תענוגות, אולי להיפך, אני אשב ואלמד תורה בשלווה ואתה תהיה זה שמגייס את הכספים..."

התוכחה הייתה ברורה, ראש הישיבה המשיך בדרכו ואהרלה נותר על מקומו מעכל ואת הדברים ששמע כשהמוסר החודר לעצמותו עתיד להשפיע עליו למשך שנים ארוכות.

בכל מקום תמיד יש את אלו שיודעים ליהנות ממה שיש ולראות את הכל באור חיובי, ויש את אלו שההפך, על כל דבר יש להם תלונות וטענות.

אהרלה מחובשי ספסלי ישיבת 'בית התלמוד' בארה"ב, נמנה על הזן השני של הבחורים. קשה להאשים משהו מסוים בדבר ואין לדעת מהיכן זה נבע, האם הייתה זו תכונה מולדת או נרכשת, אולם בפועל כזה היה אהרלה, נרגן ומאשים, רואה את הכל בעין שלילית ותמיד רוטן ומתלונן.

טענות שונות ומשונות נשמעו מפיו מידי יום ביום בחדר האוכל בישיבה, דבר שלבטח לא גרם לאלו שסביבותיו להרגיש נעים לשהות בקרבתו, וכנראה שגם לו בעצמו לא הוסיף והועיל לשלוות הנפש.

דרך זו של אהרלה לא הייתה רק כלפי האוכל שהוגש בישיבה מידי יום, אלא היה זה כל מהלך חייו, על כל דבר הוא רק התאונן והתלונן, כך היה גם לגבי החברותא החדש איתו החל ללמוד רק לאחרונה, וכך היה גם לגבי זמן השיעורים, המקומות בבית המדרש ועוד שלל נושאים אחרים.

תמיד חיפש אהרלה היכן לפרוק את כעסו וזעמו, החברים שהיו מקשיבים לתלונותיו לא היוו כבר כתובת מספקת, הם הכירו אותו יותר מידי טוב בכדי להקשיב לדבריו בכובד ראש הרצוי עבורו, כך נפחן של התחושות הקשות שלא יצאו החוצה תפח וגדל מיום ליום.

אותו היום יצא אהרלה כדרכו מחדר האוכל, הפעם חש כי כבר לא מסוגל יותר להתוודע את פעפועי הכעס המתורצצים בלבו, כך עם בטנו המקרקרת והקופצת

כשבמוחו אין ספור מחשבות שונות ומשונות, נגד האוכל שהוגש, נגד הטבח, נגד מנהל הישיבה, ונגד כל מה שאפשר להתנגד לו, הבחין לפתע אהרלה, בראש הישיבה - הגאון ר' אריה לייב מאלין, הצועד למולו.

הכבוד שהיה לו כלפי ראש הישיבה גרם לו להאט את צעדיו וללכת בכובד ראש, נכון אמנם שליבו פעפע בתחושות של כעס על כל מה שסביבותיו, אולם מאידך מראהו ההדור של ראש הישיבה המתהלך באיטיות מחושבת צעד אחר צעד, גרם לו להדחיק את כל רגשותיו עמוק בתוך ליבו.

אלא שלב של ראש ישיבה כולל בקרבו את לבם של כל התלמידים, וראש הישיבה הבחין בחושי החדים כי משהו לא טוב עובר על הנער העומד מולו, וכשהגיעו השניים בסמיכות זה למול זה, הושיט ראש הישיבה את יד ימינו וטפח על שכמו השמאלי של אהרלה בחיבה.

"בחורצ'יק יקר, נראה כי משהו מציק לך", ראש

כיצד יתכן לערב קודש עם חול.
קברו של הגאון ר' אריה לייב מאלין

אלוקים, כך לא יכול איש לעשות כמותך וכמו
שאמרו חרטומי מצרים..."

...

מהי אצבע אלוקים? כשם שאת אצבעו של
האדם שנבראה על ידי ה', והיא האבר הקטן
באדם, אין מי שיכול לברוא כדוגמתה, כך גם
מכת כינים לא היה איש מהחרטומים שהיה יכול
לעשות כדוגמתה.

מ עשה באחד שכתב ספר דרשות נפלא
ומיוחד. הלה חשש פן ושמה יעתיקו
ויגנבו אינשי דלא מעלי את דבריו ויכתבו
אותם על שמם, ועל כן פנה להתייעץ עם רבו מה
לעשות. שאלו הרב: "כיצד תכננת לקרוא לספרך?"
השיב האיש: "מתנת אלוקים". על שם הזכות
הגדולה שזיכני ה' בכתיבת הספר". אמר לו הרב:
"אם כי איפה אייעץ לך ותשנה שם הספר ל'אצבע

ניצוצי לשבת

מתוך גליון 'ניצוצות', מגזין הלב לכל המשפחה

שליחות קודש בעולם המוזיקה

בקדושה כל יום מחדש.

"אחרי דקות ארוכות של התבודדות, ברגע
שהסתובבתי לאחור לצאת מהציון משהו בא אליי ואמר
לי: אתה אלייזר? אמרתי לו: כן. אז הוא אמר לי: 'יש לך
שליחות, יתבעו אותך מהשמיים שאתה לא עושה אותה'.
הפעם זה היה חד וברור.

"רק אחרי תקופת זמן הבנתי" מתאר אלייזר, "שאם
לא הייתי עובר את הדברים האלה, לא הייתי יכול לכתוב
שירים – גם את 'לא חוזר לרחובות' וגם את שאר השירים
שלי: 'המפתחות של האזיקים', או 'אבא נשמה'. לא הייתי
כותב אותם אם לא הייתי במצב של כיסופים גדולים כל
יום מחדש לקדושה.

בשבוע שעבר חביו של אלייזר משכנע אותו לחזור לעולם המוזיקה

בשלב מסוים, אמרתי לו: תקשיב, אם אני חוזר
למוזיקה, אני הולך לשיר רק נגד הטומאה בלי
רחמים, לצחוק על כל העולם הרע. הוא אמר:
'לא משנה, רק תעשה. רוצים לשמוע אותך'.
הלכתי לרב ארוש, עם רצון חזק שהוא יגיד לי לא, כי
הרגשתי שזה שקר לעשות צעד כזה.

"סיפרתי לו על הפניה שקבלתי ולהפתעתי הוא אמר:
כן, אתה חייב לחזור למוזיקה! אמרתי לו: הרב, אבל זו
סתם גאווה. הוא ענה: זו השליחות שלך, בורא עולם נתן
לך מתנה, לך ותעשה איתה שליחות להאיר את האור של
התורה והקדושה".

יש לך שליחות! אלייזר בשריה

"כל השירים האלה מתארים מצב שאני נמצא
במצוקה רוחנית, ואני מבקש מה' שיעזור לי. אני מפסיק
להתנשא על אחרים, רק מבין אותם. אני לא חושב שאני
יותר טוב מהם. אני מרגיש את הצער שלהם, אפילו שאני
לא נמצא במקומות כאלה באמת, אבל אני מבין שהם
נמצאים במצוקה וחשתי אונים וצריך להתפלל עליהם
באמת ולפתוח להם את הלב שהם יתפללו על עצמם
וייכספו גם כן לקדושה".

(מגזין "ניצוצות חשוון תשפ"ג)

בליט ברירה, נכנס אלייזר לאולפן
ההקלטות ומהר מאוד הקליט את השירים
לאלבום הראשון.

"בעיקרון רציתי לסיים את האלבום הראשון
ולעזוב שוב את עולם המוזיקה".

משך תקופה ארוכה מתחלללת בליבו של
אלייזר מלחמה גדולה. מצד אחד אין בו שום
חשק להמשיך בתחום המוזיקה, אך מצד שני
הוא מרגיש שאם זאת השליחות שלו הוא חייב
למלא אותה. לבסוף התשובה הניצחת מגיעה
ברגע של התבודדות בציון רבינו הקדוש באומן.

"זו הייתה תקופה אחרי שהוצאתי את
הדיסק הראשון, פתאום התחילו לעבור עלי
תקופות לא פשוטות וניסיונות גדולים. הרגשתי
שנעלם לי האור הראשוני של החזרה בתשובה
וחזרתי להתמודדויות קשות, כאילו מנסים בכח להחזיר
אותי לעבר.

"הגיע חג השבועות, נסעתי לאומן לציון הקדוש,
הרגשתי שאני חייב להבין מה קורה איתי, התפללתי
לבוא עולם בזעקת הלב, בכיתי לבוא עולם שיאמר לי
מה הוא רוצה ממני, למה אני עובר כל מה שאני עובר,
מצד אחד דוחקים בי לשוב למוזיקה, מצד שני אני מרגיש
שכאילו משמים סגרו לי את השערים ואני נלחם להישאר

פתגם השבוע

כשמוכיחים ילד יותר מדי
הוא נאטם

להצלחת ולרפואת
הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת-בת-שבע ואדל בת-דבורה ציפורה רחמים
לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת
משפחת אוקן

להצלחת
משפחת שרון

להצלחת
משפחת שילר

להשכרה בכל יום
בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים
באזור מאה שערים

עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד
לפרטים: 054-8475902

עולם האצילות

השבוע נתחיל בסוגיא חדשה ובמושג חדש בתורת הקבלה - הנושא הוא 'עולם האצילות' - רבים שמעו על המושג אולם לא תמיד יצא להבין מה זה אומר כלפינו וכיצד אפשר לנצל את זה לעבודת ה' וקצת ההזדמנות - השבוע נעסוק בהארת עולם האצילות העליון המאיר עד עולם העשייה הנמוך - וכן נלמד על הנקודה של ראשית הבריאה שהיא תחילת עולם האצילות - וגם על הגילויים הגדולים שיש באותו מקום - על תורת ה' המתגלה שם ועל כך ששם מתגלה מדרגת החכמה הגבוהה ביותר

הארת האצילות בעשייה

על כן אי אפשר לנו לזכות להארת הרצון על ידי כוס אחד של קדוש רק על ידי שמסדרין ההגדה על הכוס שני ומספרין עליו תקף הנסים שעשה עמנו בהמלתו הגדולים שהאיר עינינו על ידי משה רבנו והודיענו אמתת אלקותו וממשלתו הגדולה וכו'. כי מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו ועבדו קרבנו המקום לעבודתו וכו'. שכל זה הוא בחינת הארת האצילות שהוא תכלית העולם העליון, בעשייה שהוא תכלית עולם התחתון בחינת הארת הבורא חכם בבור וישע (פמבאר בפניות) וכו'. ש'אז דיקא אנו זוכין לכלליות העולמות. ואז דיקא יכולין לאכל אחר כך המצה וכו' להמשיך הארת הרצון העליון שצריך עתה להמשיך ביותר ויותר על ידי מצות אכילת מצה וכו'. כי עתה צריך לדבר בזה הרבה ולהרבות בספור הנסים של יציאת מצרים כדי להמשיך הארת הרצון ה' ל מחמת שעדיין אין לנו שום עבודות ומעשים טובים וכו'. כי עתה עקר התקון על ידי הדבור שמרובין לספר ביציאת מצרים שזה בחינת פסח פה סח בחינת כל המרבה לספר. וכן הוא בכל אדם שצריך להרבות להודות לה' יתברך וכו'.

(ליקוטי הלכות או"ח - הלכות נטילת ידיים לסעודה ובציעת הפת הלכה ו)

ראשית עולם הבריאה הוא עולם האצילות ושם מתגלה תורת ה' באמת

וצריך כל אדם שילך מדרגא לדרגא ומעולם לעולם, עד שיזכה בכל פעם לבחינת נעשה ונשמע גבוה יותר, שיהיה נעשה אצלו בכל פעם מבחינת 'נשמע', בחינת נסתר, בחינת תפלה, בחינת דברי

התורה שסביבות המצוה, בחינת תורת ה', יהיה נעשה מזה בחינת 'נעשה', בחינת נגלה, בחינת תורה, בחינת תורתו, ויהי לו בחינת 'נשמע' וכו' גבוה יותר. וכן בכל פעם ילך מדרגא לדרגא וממעלה למעלה, עד שיבוא בראשית נקודת הבריאה, שהוא תחלת האצילות. ושם יש גם כן בחינת נעשה ונשמע, ובחינת 'נשמע' שיש שם הוא תורת ה' באמת, כי בכל עולם ודרגא תורת ה' היא רק בשם המשיא, כי רק מחמת שנסתר ממנו נקרא תורת ה', ונשפא לשם נעשה תורתו. אך בחינת ה'נשמע' שבתחלת האצילות היא תורת ה' באמת, כי אין גבוה משם רק תורת ה' ממש.

(ליקוטי מוהר"ן - מהדורא קמא סימן כב)

ראשית הבריאה שהיא תחילת עולם האצילות שם מדרגת החכמה שאין להשיג למעלה ממנה

נמצא כל חכמה וחכמה לפי בחינתה ומדרגתה, כן יש לה זמר ונגון השיג ומקדח אליו: וכן ממדרגה למדרגה, כי בחינת החכמה שבמדרגה היותר עליונה, יש לה זמר ונגון יותר עליון לפי בחינתה. וכן למעלה מעלה עד ראשית נקודת הבריאה שהיא תחילת האצילות. ושם אין למעלה ממנה. ואין מקיף לאותה חכמה שיש שם, כי אם אור האין סוף המקיף לחלל הפני, שבתוכו כל הבריאות והחכמות. וגדאי גם שם יש בחינת חכמה, אך החכמה שיש שם באור אין סוף, אי אפשר לידע ולהשיג אותה. כי אין סוף הוא השם יתברך בעצמו, וחכמתו אי אפשר להשיג בו כלל. ואין שם רק בחינת אמונה, שמאמינים בו יתברך שאורו האין סוף מסבב כל עלמין ומקיף הכל. (ליקוטי מוהר"ן - מהדורא קמא סימן סד)

כל הא"ס ב"ה מקיף את כל העולמות וגם הוא מוקף מהם ומתלבש בתוכם עד סוף עולם האצילות ואינו נוגע ודבוק וזולתי בעולם אצילות לבד ולא בב"ע ולכן משם ולמטה ישתנה מהותם ויקראו ב"ע. ובהמשך דבריו: ואור א"ס בכח התלבשותו בחכמה דא"ק זה האציל תחתיו עולם האצילות, וז"ס 'כולם בחכמה עשית'.

(עץ חיים שער ג ענף א)

כולל יום שישי

מידי שבוע לקראת שבת קודש למעלה מ- 100 אברכים שוקדים על לימוד התורה במסירות נפש ומקבלים סל מזון הכולל בשר, דגים, יין, ושאר ירקות ומוצרים אנה השתתפו בהוצאות הגדולות (ניתן לעזור גם במוצרים העד"ה)

לתרומות: 053-31-25231

במגזין ניצוצות ובחברת הילדים שמחה'לה, היוצאים לאור מדי חודש, תמצאו סיפורים חסידיים תוכן מרתק לכל המשפחה

המגזין שכל המשפחה מחכה לו

מגזין
מבין
לכל המשפחה

תקופת חיים
מסורת חיים
מסורת חיים

מסורת
3 מיליונות
ב-999 לכל חודש!

חודש ראשון
1-10 בכל
לכל חודש!

מבצע מיוחד
למחפשי!

היצירות: מוקד מניין
02-623-1218

